

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рж1 г 2/2024
22.04.2024. године
Београд

Врховни суд, судија Гордана Комненић, одређена годишњим распоредом послова на основу одредбе члана 7. став 5. Закона о заштити права на суђење у разумном року ("Службени гласник РС" бр. 40/15, 92/2023), у поступку заштите права на суђење у разумном року предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Зечевић, адвокат из ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Р4 г 5/24 од 04.03.2024. године, без испитног поступка, донео је 22.04.2024. године, следеће

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована, жалба предлагача и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Апелационог суда у Београду Р4 г 5/24 од 04.03.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Београду Р4 г 5/24 од 04.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, приговор предлагача од 06.02.2024. године, ради убрзавања поступка у предмету Апелационог суда у Београду Гж 3418/22. Ставом другим изреке, одбијен је захтев подносиоца приговора за накнаду трошкова поступка.

Против наведеног решења предлагач је изјавила благовремену жалбу због погрешне примене материјалног права. Трошкове поступка је тражила, а није их определила.

Одлучујући о жалби предлагача на основу члана 16, 17. став 4. и 20. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15 и 92/23) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку ("Службени гласник СРС", бр. 25/82, ("Службени гласник РС", бр. 65/95 ... 55/14) и члана 386. Закона о парничном

поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 18/20), на чију примену упућује одредба 7.став 6. Закона о заштити права на суђење у разумном року, те одредбе члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), Врховни суд је утврдио да је жалба предлагача неоснована.

У првостепеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачке 1.-3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на које Врховни суд, као другостепени суд у овом поступку, пази по службеној дужности.

Побијаним решењем, приговор предлагача од 06.02.2024. године, ради убрзавања поступка у предмету Апелационог суда у Београду Гж 3418/22, је одбијен, имајући у виду да је тужба Основном суду у Вршцу поднета 01.07.2021. године и да поступак пред првостепеним и другостепеним судом, до дана подношења приговора, траје нешто више од две године и седам месеци, што значи да трајање целокупног поступка у првој и другој инстанци није премашило рок од пет година, те да стога нема места убрзавању поступка.

По оцени Врховног суда, одлука Апелационог суд у Београду је правилна.

Одредбом члана 8. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року, прописано је да се приговор одбија без испитног поступка ако је, с обзиром на трајање поступка које је наведено у приговору, очигледно неоснован. На основу одредбе члана 17. став 4. истог Закона, жалба се одбија без испитног поступка ако је, с обзиром на трајање поступка које је наведено у жалби, очигледно неоснована.

У конкретном случају, предлагач је у приговору навела да је 01.07.2021. године поднела тужбу Основном суду у Вршцу против Града Вршца ради накнаде нематеријалне штете и да је 15.03.2022. године Основни суд у Вршцу донео пресуду којом је тужбени захтев тужиље делимично усвојен. Тужиља је 02.06.2022. године изјавила жалбу против првостепене пресуде, а тужени је жалбу изјавио 16.05.2022. године. Приговор ради убрзавања поступка у предмету Апелационог суда у Београду Гж 3418/22, предлагач је поднела 06.02.2024. године, указујући да је од покретања парничног поступка протекло скоро три године, а да другостепени суд није одлучио о жалбама парничних странака. Међутим, Апелациони суд у Београду је правилно закључио да предлагачу није повређено право на суђење у разумном року у поступку пред тим судом у предмету Гж 3418/22, пошто трајање целокупног поступка у првој и другој инстанци, од непуне три године до подношења приговора ради убрзавања поступка, није неразумно дуго, што значи да предлагачу није повређено право на суђење у разумном року, па је њена жалба, с обзиром на трајање поступка, очигледно неоснована.

Из изнетих разлога, применом члана 17. став 1. и 4. у вези члана 20. став 4. члана 18. Закона о заштити права на суђење у разумном року, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлуку као у ставу другом изреке Врховни суд је донео применом одредбе члана 165.став 1. Закона о парничном поступку, у вези одредбе члана 27.и 30.став 2. Закона о ванпарничном поступку, пошто предлагач није успела у жалбеном поступку,

па јој не припада право на накнаду трошкова тог поступка, посебно имајући у виду да захтев није определила, а била је дужна на основу члана 163. став 2. истог Закона.

С у д и ј а
Гордана Комненић,с.р.

Поука о правном леку:

Против овог решења није дозвољена жалба
на основу одредбе члана 21. Закона о заштити права
на суђење у разумном року

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић